

TARİH VE FELSEFE ÜZERİNDEN KÜLTÜR SAVAŞI

BAŞLARKEN

Aslan bile kendisini sineklerden korumak zorundadır.

Atasözü

Tarih Boyunca Türkler ve Avrupa adlı kitabımızda, Avrupa kimliğinin biçimlenmesine paralel olarak, Türk düşmanlığının tırmandığını ve Avrupa kimliğinin neredeyse Türk düşmanlığı üzerinde yapılandığını, Kilisenin bu olguyu nasıl tetiklediğini, bin yıl boyunca nasıl beslediğini, bu konudaki söylemleri ve konunun çok yönlü içeriğini incelemiştik. Elinizdeki kitapta ise, Cumhuriyet döneminde, özellikle de son on yılda, içerideki ve dışarıdaki düşmanlarımızın yalanlarını, iftiralarını ve Türk düşmanlığının felsefi arka planını sırasıyla inceleyeceğiz.

Adı geçen kitabımızda, Osmanlı devletini yıkma ve Türkleri eski Bizans-Pers sınırına kadar kovma şeklindeki Büyük Güçler politikasını da incelemiştik. Orada ayrıntılı olarak görülebileceği gibi, özellikle İngilizlerin önderlik yaptığı son dönemde politika bu yöndeydi. 1900'lerin başında İngiltere başbakanı olan Gladstone (1809-1898), Türkleri Orta Asya'ya kadar kovmak gerektiğini öne sürüyordu. Hatta, daha da ileri giderek, Türkleri, "insanlığın dev

KÜLTÜR SAVAŞI

bir insanlık dışı numunesi”, olarak niteliyordu. Türklerin yeryüzünden silinmesi gerektiğini bile söyleyebiliyordu. İddialarını o kadar ileri götürüyordu ki, Türk hükümeti için *"hiçbir hükümetin işlemediği kadar günah işlemiş, hiçbir hükümet onun kadar günahkârlığa saplanmamış, hiçbiri onun kadar değişime kapalı olmamıştır"*, diyordu. Ne var ki, evdeki hesap çarşıya uymadı ve çok şükür, yaşanan olanca felakete rağmen ülkemiz dimdik ayakta.

Eğer Birinci Dünya Savaşı'nı büyük ekonomik kriz (1929 Buhranı), ekonomik krizi yeni ve daha büyük bir dünya savaşı izlemeseydi, bütün bunların yanında bir de Sovyetler Birliği etkeni olmasaydı, Büyük Güçler bir araya gelerek Türkiye'nin üzerine yüklenmeyi muhtemelen yine deneyeceklerdi. Ama öyle oldu, böyle oldu, Türkiye Cumhuriyeti silkindi ve kendinden başka kimsenin yıkamayacağı kadar güçlü bir şekilde 21. yüzyıla girmeyi başardı. Ne var ki, Türkleri yok edemeyenler, hatta Anadolu'dan bile kovamayanlar, bu kez taktik değiştirerek, "Anadolu'da zaten Türk yoktur", demeye başladılar. Anadolu'da Türkçeden başka bir dil bilmeyen yetmiş milyona yakın insanı kültürel kuşatma altına alarak, onlara Türk olmadıklarını anlatmaya çalışıyorlar. Bu amaçla sayısız gerekçe uydurmuş durumdalar. Bir yandan sosyolojiyi, bir yandan arkeolojiyi, bir yandan tarihi, bir yandan da genetik bilimini emellerine alet ederek çeşitli etkinlikler düzenliyorlar ve buralardan medyaya haber pompalıyorlar.

KÜLTÜR SAVAŞI

Ülkemizde faaliyet gösteren yabancı vakıflar; arkeolog, Türkolog, etnolog, sosyolog, çevreci, gazeteci, otelci ve benzeri unvanlar altındaki sayısız ajanları aracılığıyla, etnik, dinsel-mezhepsel kışkırtmalar yapıyorlar, genetik projeler yürütüyorlar ve çeşitli bahanelerle halkla ilişki yüzeyini genişleterek ağlarına takılan yeni yeni insanlarla espionaj servislerini genişletmeye çalışıyorlar. Sadece Ankara ve İstanbul'da değil, Anadolu'da da çeşitli konferanslar düzenleyerek "federal yönetimin nimetlerini" anlatıyorlar. "İslam'la demokrasiyi barıştırmak", "Türk siyaset sistemini Avrupalılaştırmak", "milliyetçiliğin çağın ihtiyaçlarına aykırılığı", "yönetim erkini AB'ye devretme sorunu"; "yerel yönetimlerin sınır ötesi işbirliği" gibi konularda konferanslar, seminerler, sempozyumlar düzenliyorlar ve hemen hemen hepsi eğitilmiş ve varlıklı olan bazı bizim insanlarımız en yeni elbiselerini giyerek bu davetlere gidiyor. Bu gibi yerlere davet edilmeyi, onurlandırma ve ayrıcalık sayıyor. Oysa yabancı vakıfların bugüne kadar sürdürdüğü faaliyetler, bizi tek parça olarak karşılına almak niyetinde olmadıklarını açıkça gösteriyor. Bunlara göre Türkiye 47 ayrı etnik halktan meydana geliyor. Dikkat buyurunuz, Türkiye'nin başbakanı (2009) bile birçok kez böyle söyledi ve ısrarla söylemeye devam ediyor.

Elinizdeki kitapta, bir yandan, bu alandaki bulgularımızı, incelemelerimizi ve değerlendirmelerimizi teker teker sunarken, diğer yandan, bütün bu faaliyetler çerçevesinde ülkemizi çökertmeyi hedef-

KÜLTÜR SAVAŞI

lemiş ülkeler ve içerideki uzantıları arasındaki eşgüdüm de kendiliğinden ortaya çıkmış olacak. Cumhuriyet kurulalı beri maruz kaldığımız kültürel saldırılar, sadece İngiltere, Fransa, Almanya ve ABD gibi Batı cephesinden gelmiyor. Özellikle, ideoloji ihraç etme temeli üzerinde politika yapan SSCB de, benzer bir gayretin içindeydi. Kitabımızın ikinci bölümünde inceleyecek olduğumuz Türk düşmanlığının kuramsal çerçevesi, otuz yıl öncesine kadar en fazla Sovyetler Birliği'nin kullandığı söylemlerin geliştirilmesine ilham kaynağı oluyordu. Oysa günümüzde, AB Lobisi de aynı saplantılardan enerji sağlıyor ve işbirlikçi devşiriyor.

Soğuk Savaş döneminde, Batı bloğu için ön cephe işlevi gören Türkiye'ye karşı ideoloji boyutunda saldırgan tutum izleyen Sovyetler Birliği'nin bir başka nedeni daha vardı. Sovyet egemenliği altında inleyen, geniş bir coğrafyaya yayılı, hammadde kaynaklarının üzerinde yaşayan büyük bir Türk topluluğu vardı. Onların kimliklerini, dışarıdaki uzantısıyla, öndeki arkadaki kollarıyla birlikte silmek için ellerinden ne geliyorsa yaptılar. Bunun için izlenen yöntem ve söylemleri, tarihi süreç içerisinde ortaya çıkış biçimleri ve gelişme çizgileriyle birlikte ikinci bölümde inceleyeceğiz.

Sovyetlerin, Türklükle ilgili tezleri Marksizm'e, Sosyal Darwinizm'e, bir başka deyişle Toplumsal Evrimci bir zihniyete dayanıyordu. İddiaya göre, Türkler, barbar oldukları için henüz evrimleşmemiş, toplumsal evrimin en geri halkasını temsil

KÜLTÜR SAVAŞI

eden halktı. Onları uygarlığın şemsiyesi altına alabilmek için Sovyetler Birliği'nin çatısı altına çekilmeleri gerekiyordu. Bu amaçla, Türkiye Türklerine, Sovyetler Birliği'ndeki Türklerin kurtulmuş olduğu, insan gibi yaşamakta oldukları anlatılıyordu. Meğerse tersi doğruymuş. SSCB tarih oldu. Türkiye ise dimdik ayakta. Hortlayan Rusya, Avrupa'nın yeni "hasta adam"ı. Günümüz dünyasında mafyavari yöntemlerle dünyaya tutunmaya, varlığını sürdürmeye çalışıyor. Toplumsal ve endüstriyel yaplanması, sağlam temeller üzerine oturmuyor. Açıkça görülebildiği gibi, eğer petrol fiyatları yüksek seyretmeseydi, Rusya çok zor durumda kalacaktı. Ne var ki, yüksek petrol fiyatlarından elde ettiği geliri halkının refahı için harcamakta olduğunu söylemek pek mümkün değil.

Oysa Türkiye, çevresindeki geri kalmış halklara öncülük yapabilecek bir rolde, onlara model oluşturan, yol yordam gösterebilecek bir gelişme çizgisi içerisinde. Öyle ki, Batı dünyasına alternatif oluşturabilecek bir gelecek vaat ettiğinden bile söz edilebiliyor. Hem kültürel, hem siyasi hem de coğrafik bakımdan çevresine göre birçok avantajlara sahip. Bu haliyle Türkiye, Batı dünyası tarafından kendi gelecekları açısından büyük bir tehlike olarak görülüyor.

İstatistiksel veriler göz önüne alındığında, Türkiye ve çevresindeki komşu ülkelerin toplam nüfusu, 2050 yılında tahminen 400 milyon olacak. Buna karşılık, Avrupa Birliği ülkelerinin toplam

KÜLTÜR SAVAŞI

nüfusu 2050 yılında 290 milyona inecek. Orta ve Doğu Avrupa nüfusunu da eklersek toplam nüfusları 380 milyonu geçmeyecek. Bunların yanında, genç nüfus, Türkiye ve çevresinde, Avrupa Birliği toplamına göre kat kat fazla olacak.

Bu gibi değerlendirmelerle, Batı dünyası Türkiye'ye karşı, her zaman gizli, bazen de açık açık, düşmanca bir tutum izliyor. Eskiden Sovyet cephesinden bize doğru üflenen propagandalar, şimdi ufak tefek değişiklikler ve güncellemelerle Avrupa Birliği lobileri tarafından yürütülüyor. Kitabımız, Avrupa Birliği mahfilleri ve ABD'de üretilen söylemleri birer birer incelemektedir.

Şimdiki politika, bizi Türk olmadığımıza inandırmak, bir başka deyişle, Türklüğümüzü hayatımızdan dışlamak üzerine kuruludur. Türkiye'yi etnik yığınlar topluluğu olarak görmek ve bu oluşumu bir kez yoluna koyduktan sonra etnik toplulukları birbirine karşı kullanmak suretiyle, "tasada, kaderde, kıvançta" birlikten bizi uzaklaştırmak istiyorlar. Genel kanının aksine, Türkiye sadece doğusundan parça kopartarak bölünmek istenmiyor. Türklük Anadolu'dan bütünüyle tasfiye edilmek isteniyor. Bu amaçla, seferberlik ilan edilmiş durumda. İktidarın yetkili ağzları bile, büyük bir ayırmazlıkla, Türkiye'nin etnik topluluk sayısını anlatarak Anadolu'yu dolaşiyor. Türk ve Türklük düşmanlarının değerirmesine, bilinçli ya da bilinçsiz, su taşıyan o kadar çok politikacı ortaya çıktı ki!

KÜLTÜR SAVAŞI

Batı söz konusu projesinde, kendi güdümlündeki medyaya ve kendi kurduğu besleme sivil toplum kuruluşlarına güveniyor. Bunlar sayesinde emeline ulaşabileceğini düşünüyor. Bu gibi hain planları kırk yıldan beri izliyoruz. Bugüne kadar yayınladığımız bütün kitaplarımız, şiddeti giderek artan kültürel saldırılara karşı savunma mekanizmaları oluşturmamıza katkıda bulunmayı amaçlıyor.

Elinizdeki kitap ise Türk ve Türklük düşmanlarının cephaneliğinin kapısını açma, cephaneyi tanıtmaya ve yalanları göstermeyi amaçlamaktadır. Kitapta yer verdiğimiz konular hakkında, kısım kısım da olsa, kamuoyunun bilgisi vardır. Ne var ki, manzaranın bütünü, perspektifi gösteren bir çalışma mevcut değildir. Elinizdeki çalışmamızla, ne kadar şiddetli bir kuşatma altına alındığımızı gösterebilmeyi umuyoruz. Böylece, milliyetçi duyarlılık sergileyen çevreleri, medyadaki gündelik söz dalaşının çok ötesine taşıyarak sağlam bir vizyon (uzgörü) oluşturulmasına katkıda bulunabileceğimizi umuyoruz.

Kitabımızın ikinci bölümündeki konular, on yıl önce (1999) *İkinci Binyılın Muhasebesi* adlı çalışmamızda bütüncül bir tarih anlayışı çerçevesinde ayrı ayrı incelediğimiz konulardır. Bu metinlerin özüne dokunmadan güncelleyerek kitabımızın çerçevesine uyarladık. Birinci bölümde yer verdiğimiz iftira ve yalanlar ise kırk yıldan beri yakından takip ettiğimiz konulardır. Okuyucu, ele aldığımız konula-

KÜLTÜR SAVAŞI

rın birçoğuyula zaman zaman medyada karşılaşmaktadır. Ne var ki, söz konusu yalan ve iftiraların hepsinin birden, bir bütün halinde farkında olduğunu sanmıyoruz.

Elinizdeki kitap, bir yandan iddiaları cevaplandırmaya çalışırken, diğer yandan, söz konusu yalan ve iftiraların tanımını ve dökümünü de vermiş olmaktadır. Bütün bunların yanında, birinci dereceden amacımız, nasıl kuşatıldığımızı, ne derece sıkı kuşatıldığımızı ve özellikle medyanın bizi nerelere taşımakta olduğunu göz önüne serilmesidir. Dikkat edilirse, birbirleriyle de amansız rekabet içinde gördüğümüz Batılı güçler, Türkiye ve Türklük söz konusu olduğunda yakın işbirliği içindedirler. Türkiye ve Türklük, Batılı güçlerin farklı dış politikalarının hepsinin birden ortak yönünü oluşturmaktadır. Buna karşılık, Türkiye’de stratejik önemdeki konuların sahipleri yoktur. Ali gidiyor, Veli geliyor. “Yüksek Türk bürokrasisi”, mutlu ve sağlıklı, sıkıntısız bir emeklilik hayatının özleminden başka bir şeyin peşinde görünmüyor. Kimse, “devlet politikası” diye başlayan bir söz işittiğinde, birdenbire güven duygusuna kapılmasın. Ülkemizde yüksek fikirler, değerlendirilmek ve geliştirilmek için kendilerine sahip çıkacak bilinçli yeni kuşakları beklemektedir.

Saygılarımızla,